

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-03-07
Besvaras senast
2025-03-25

Till statsrådet Niklas Wykman (M)

2024/25:503 Bedrägerier och företagens brist på skydd

Bedrägerier är ett växande samhällsproblem som drabbar både privatpersoner och företag. Men det finns en avgörande skillnad. Medan privatpersoner har ett relativt starkt konsumentskydd lämnas företagare i princip helt utan skydd när de blir utsatta för bedrägerier.

Detta drabbar särskilt småföretagare, som ofta saknar resurser att juridiskt försvara sig mot falska fakturor, vilseledande och oseriösa avtal, avancerade nätbedrägerier och så kallad vishing, där brottsoffret kontaktas på telefon av en bedragare som låtsas vara polisen eller banken för att lura fram koder eller identiteter.

Det är svårt att uppskatta exakt hur stor utsattheten är eftersom polisens brottskoder inte särredovisar om det är ett företag som drabbats. En rapport från Företagarna visar att 38 procent av företagen aldrig anmäler brotten de utsätts för. Siffror från samma organisation visar också att 40 000 företagare har blivit utsatta av kriminella, och 10 000 uppger att de lidit ekonomisk skada.

Den nya betaltjänstförordningen, som för närvarande behandlas inom EU, syftar till att stärka skyddet för betaltjänstanvändare mot bedrägerier. En av de centrala förändringarna i förslaget är att ansvaret för ekonomiska förluster till följd av bedrägerier, särskilt sådana som involverar social manipulation där användaren omedvetet godkänner en transaktion, ska falla på banken. Men viktigt att notera är att dessa föreslagna förändringar främst fokuserar på konsumentskydd för privatpersoner. För närvarande finns det ingen specifik information om att utvidga detta skydd till att omfatta företagare.

Enligt preambel 39 gäller följande.

”Eftersom konsumenter och företag inte är lika sårbara behöver de inte samma skyddsnivå. Även om det är viktigt att garantera konsumenträttigheter genom bestämmelser som inte gör det möjligt att komma överens om undantag är det rimligt att låta företag och organisationer komma överens om andra villkor när de inte kommer i kontakt med konsumenter. Sådana överenskommelser skulle kunna reglera huruvida stark kundautentisering tillämpas.

Mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG [16] får behandlas på samma sätt som konsumenter. Vissa regler

bör alltid gälla, oavsett användarens ställning.”

Mot bakgrund av detta vill jag fråga statsrådet Niklas Wykman:

1. Kommer statsrådet att arbeta för att säkerställa att man utvidgar den nya betaltjänstförordningen så att även Sveriges småföretagare skyddas?
2. Ser statsrådet, inom sitt ansvarsområde, ett behov av att införa ett grundläggande företagsskydd i konsumentlagstiftningen?

.....

Anna-Belle Strömberg (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck